

DEN DANSKE FODBOLDSPILLER I EUROPAS MINDST BESØGTE LAND

Hvad er FC Sheriff, Moldova og Transnistrien for en størrelse, og hvad i alverden laver en fodboldspiller fra Hirtshals der? Reportage fra Moldova.

TEKST OG FOTOS: HENRIK KØHLER

På vej til Transnistrien - et Sovjet-museum. Vi, min familie og jeg, har spurgt os vej til busstationens allerfjerneste hjørne og sidder nu i en godt brugt Mercedes "Maxi taxi", - en minibus, der i sine velmagtsdage har kørt i byernes by Rom. Det fremgår at et skilt over døren. Nu kører den som pensionist på ruten: Chisinau, Moldova til Tiraspol. Transnistrien har nemlig ingen lufthavn. Vi er lidt spændt på om man holder tidsplanen. Vi har nemlig en brunch-aftale med den danske professionelle fodboldspiller Patrick Pedersen og hans kæreste Nicole på en café klokken 10. Kort efter grænseposten passerer vi en større militært opbud af personel og isenkram, inklusiv

en stor og delvis nedgravet og camoufleret russisk tank. Landet løsrev sig fra Moldova i forbindelse med Sovjetunionens opløsning i 1990 - 92 og med hjælp fra russiske og frivillige ukrainske tropper. Transnistrien er ikke anerkendt af andre end et par små selvbestaltede udbryderstater. Det er kendt som en lille Sovjet-enklave i et imperium der ikke findes længere: Statuer af Lenin og gader der er opkaldt efter Rosa Luxembourg og Karl Marx.

På vej mod hovedstaden Tiraspol ser vi Sheriff-tankstationer og supermarkeder. Ejeren Victor Gusan står også bag en tv-kanal, et mobilselskab, to brødfabrikker o.m.a. og, ikke at forglemme, fodboldklubben F. C. Sheriff. Vi står ud af bussen et par minutter over 8. Der er overskyet og regner let. Vi har ingen lokal valuta og kan ikke hyre en taxa. Ingen taler engelsk og når vi ringer til Patrick lyder en

kvindelig automatstemme på russisk. 8:20 svinger vi rundt om et gadehjørne og samtidig springer et adræt lyshåret mand ned af trappetrinene og giver hånd. Vores mødested "Love café" har ikke noget facadeskilt, så de har holdt øje og bordene er arrangeret, så der er plads til os alle otte. Det har været en opgave i sig selv at få kontakt til den danske fodboldspiller. Mails på engelsk til hans klub F.C.Sheriff, blev ikke besvaret. Velmenende journalister, der har skrevet om ham, kunne ikke hjælpe og en mail til hans barndomsklub i Hirtshals strandede også i fiskerbyen.

REDET PÅ MÅLSTREGEN AF HALBESTYREREN

Tre dage før afgang griber jeg, som et sidste desperat forsøg telefonen, og ringer til halbestyreren i Hirtshals Boldklub, Johnny Knud-

sen. "Jow da, - den mail kan jeg godt huske". "Kan du ringe tilbage, - øh nej, - du får sgu lige nummeret til Tove, hans mor". Tove er et meget sympatisk bekendtskab og kort efter er hun også Facebook-ven med min kone. Patricks karriere startede som nævnt i Hirtshals og gik så til "Vendsyssel FF" i Hjørring. Herfra gik turen til norske "Viking" Stavanger og videre til "Valur" i Reykjavik. Fra sidst nævnte, hvor han var topscorer to år i træk, blev han købt fri to år før tid af sin nuværende klub F.C.Sheriff, hvortil han ankom i januar i år. Det var i forbindelse med en Europa League-kamp mellem de to hold, at moldoverne fik øje på ham.

Patrick fremstår som en dedikeret sportsmand og er langt fra noget snakkechatol eller brokkehoved. Han giver dog udtryk for, at den månedslange træningslejr i Tyrkiet, som

FC Sheriff har klaret sig fornuftigt i Europa ved flere lejligheder. Her har man slået russiske Lokomotiv Moskva.
Foto: Alexey Filippov/Sputnik/Ritzau Scanpix

han startede sit ophold med, var lang, men det var han bekendt med på forhånd. Hvad han ikke vidste var, at kl. 12 dagen før hver kamp, går holdet i "karantæne" og kan ikke være sammen med deres familie. Det bliver til nogle timer på årsbasis. Nicole er ankommet for nyligt, men har ikke opholdstilladelse, da de endnu ikke er gift. På spørgsmålet om hvordan det er at være medrejsende kærester svarer hun, at det er fint nok så længe hun kan regne med at eventyret slutter i Hirtshals. Vi joker med, at vi for kort tid siden var rundt i samtlige byens supermarkeder, men måtte opgive at få frisk fisk med hjem. Fiskehandleren på havnen var lukket. Vi havde den der irriterende fornemmelse af, at alle andre end os vidste hvordan det kunne lade sig gøre. Og ganske rigtigt. "I kunne bare have ringet", svarer Nicole. "Det

er noget med forbindelser". Vendelbomålet fornægter sig ikke hos de to. Det føles ret hjemligt på en underlig måde her i "Love Café" langt fra Danmark. Medens vi snakker, kommer en anden af klubbens spillere ind på cafeen med sin kæreste og de hilser hjerteligt på hinanden. Mange af spillerne bor i det samme område og Patrick fortæller, at kollegerne har været til stor hjælp da han skulle etablere sig her i Tiraspol.

FRA LOVE CAFÉ TIL HOSTEL MED STRIPPERSTANG

Patrick er fast angriber på holdet, der består af mange udlændinge. Klubben er meget ambitiøs og det er fuldstændig no-go at tabe en kamp, fortæller han. F. C. Sheriff har vundet det moldaviske mesterskab 14 ud af de sidste 16 sæsoner og var den første til at

ansætte spillere fra Afrika og Sydamerika. Der tolkes på tre sprog til træningen.

Faktisk spiller Sheriff pokalkamp i morgen. Patrick tilbyder at lægge billetter ved indgangen til os. Problemet er at vi skal med den sidste bus tilbage over grænsen klokken 19 og kampen begynder klokken 18. Der er langt fra stadion og ind til busstationen. Det må der være en løsning på.

Datteren Ava er ved at være klar til midt-dagssovn. Vi har endnu ingen transnistriske rubler til at betale for kaffen, en pandekage og en øl, men det klarer de to nordjyder. Det virker lidt forkert, nu vi har inviteret os selv, men vi er jo lige kommet ind med 4-toget.

Fra "Love Café", som er et af de faste mødesteder for spillerne til min families indlogering på hostel "Like Home". Den såkaldte luksussuite er overraskende nok et stripperrum

med højrydte vægge, sort spejloft og stripperstang. Vi må hurtigt erkende at det er svært at virke mere yndefuld, end en sæk kartofler på sådan en stang. Yndefuld er heller ikke manden i huset, der serverer morgenmaden iført slidte blå gymnastikshorts, forvasket ærmeløs undertrøje, plasticsandaler samt uglet morgenhår. Men det er vældig socialrealistisk. Foran parlamentet vejer en stribe flag stolt i den friske vind. Vi genkender ingen af dem. En 7 – 8 meter høj Lenin statue i brun granit er placeret midt på pladsen foran bygningen. På den modsatte side af den trafikerede boulevard ligger det historiske museum. Tykke brune gardiner tillader ikke meget lys at slippe ind. Lyset tændes. Det er slukket af sparehensyn. Det ligner et sted der ikke har været rørt ved siden 1950. I en montre en t-shirt med motiv af Putin med cool sol- →

→ briller der hilser et par MIG jagerfly, et indrammet "venkabs"broderi hvor det transnistriske og russiske flag smyer sig om hinanden. Det som gør mest indtryk, er et lokale der er viet til sort/hvide fotos fra borgerkrigen i 1992.

Vores værtinde fra "Like home" tilbyder at sætte os af foran Sheriff stadion i god tid før kampen og hente os efter en halv times spil af 1. halvleg og køre os ned til stationen. Det er meget stor service.

PÅ SHERIFF STADION MED 400 TILSKUERE

Himlen er tung og grå og det regner let, da vi ankommer til det futurisk udseende fodboldstadion. Stadion er placeret på en bar mark langt uden for byen. Her er næsten ingen træer eller andre bygninger, bortset fra en imponerende overdækket bane, så der også kan trænes om vinteren. Sikkerhedsfolkene i indgangen taler kun russisk. Billetter fra Patrick Pedersen forstås de ikke noget af, men de forsøger at checke os for ulovlige sager. En engelsktalende fan hjælper os med forståelsen. Der er fri entré til dagens kamp. Vi syner ikke af meget på de gule metalsæder, som der er 14.000 af. Tilskuertallet overstiger næppe 400 i denne første semifinale mod Milsami. Til gengæld er der stort opbud af tv-kameraer. Måske skyldes tilskuertallet, at de sender den på en offentlig kanal. Man bruger ikke salg af mad eller drikkevarer af nogen art. Seks-syv indskiftningsspillere af meget forskellig etnicitet varmer op lige hvor jeg står. Da jeg har stået foran dem nogle minutter og fotograferet, bliver jeg henvist til tilsku-

erpladserne. Kort efter kommer jeg uforvarende til at gå ind i et VIP-område bag spillerboksen og bliver sendt væk igen. Spillerne kommer på banen og præsenteres på stor-skærmen. Nationalhymnen afspilles. Højttaleranlægget fejler ikke noget. Vi medbringer et stort dannebrog, men lader det blive i rygsækken. Har allerede fået irettesættelser nok for i dag. Ca. 30 hardcore fans, i hver sin ende, gjalder nogle gange og så går spillet i gang. Patrick har rollen som klassisk forward. Han forsøger at gøre sig spilbar og han befinder sig i allerførreste geled det meste af tiden, men ingen mål i de 25 minutter vi overværer. Så er vores tid gået. Vi når akkurat at købe en sej gul Sheriff-kasket i souvenirbutikken til sønnike på vej derfra og en kuglepen der ikke virker. At vi ikke når at se hele kampen, er uden betydning. Ude på vejen venter vores søde værtinde på os som aftalt. Snart bumler vi ud af Tiraspol's hullede udfaldsveje medens mørket falder på. Månen er fuld, - den tumler rundt i horisonten i bussens venstre side og er snart det ene, snart det andet sted. Langs vejen er der træer på begge sider som i en lang allé. En enkelt kvinde stiger på undervejs, - sætter sig på forsædet, ellers er vi alene med chaufføren. Jeg læner mig frem mod sædet foran mig hvor mine to teenagepiger sidder. "Kan i mærke jer selv midt i eventyret lige nu?" spørger jeg ledende. Det kan de heldigvis. Mødet med den lille danske fodboldfamilie har afgjort givet en ekstra dimension til besøget i Tiraspol. Det er sjældent hotelværelser, der står tilbage i erindringen efter et besøg i et nyt land, - medmindre de altså har stripperstang!*

INKL.
STORT
ETAPEKORT

180 SIDERS TOUR-GUF

40 etapesider / Danskerne & Favoritterne /
Interview med Leth / Det er Danmarks tour i 2021

Interview med Magnus Cort / Colombia indefra /
100 år med den gule trøje / Højdekort og analyser
af de 21 etaper / Eddy Merckx / Alt om de 22 hold
/ Analyse af årets løb og meget mere

99,-

Køb det nye magasin hos din bladforhandler

TIPSBLADET

Ekstra
Bladet